

مزایا و آسیب های معاشرت های خانوادگی / خانواده مسلمان با چه کسانی معاشرت می کند

معاشرتهای فامیلی و خانوادگی باید بر اساس ایمان و تقوا استوار بوده و از هر نوع آلودگی و فساد و گناه برکنار باشد، البته مرد با ایمان دوستدار انس و الفت با دیگران است و همین طور دوستی و محبت دیگران را با آغوش باز استقبال می کند.

معاشرتهای فامیلی و خانوادگی باید بر اساس ایمان و تقوا استوار بوده و از هر نوع آلودگی و فساد و گناه برکنار باشد، البته مرد با ایمان دوستدار انس و الفت با دیگران است و همین طور دوستی و محبت دیگران را با آغوش باز استقبال می کند.

به گزارش خبرگزاری مهر، خانواده واحد بنیادی جامعه و کانون اصلی رشد و تعالی انسان است و برای حفظ کبان و عظمت آن باید زن و مرد با همکاری یکدیگر تلاش کنند که بنیان خانواده سست و متزلزل نگردد. زن و مرد باید از هر حیث مراقب باشند آسیبهایی خانواده را تهدید می کند که با کمی درایت می توان خود و خانواده را از این گونه آسیبهایی احتمالی برحذر داشت که در این مبحث به طور خلاصه به یک آسیب مهم اشاره می کنیم.

میل به معاشرت از غرایز طبیعی آدمیان است. حیات اجتماعی پدیده ای بسیار زیبا از جلوه های انس و الفت و تعاون بشری است. انسان مدنی الطبع است و از همنوعان خود توقع انس و الفت و مهربانی دارد. در دین مقدس اسلام بر معاشرتهای سودمند و مفید تاکید شده و در بعد خویشاوندی و خانوادگی، با عنوان صله ارحام سفرش فراوانی به عمل آمده است.

رسول خدا(ص) می فرماید: مرد با ایمان دوستدار انس و الفت با دیگران است و همین طور دوستی و محبت دیگران را با آغوش باز استقبال می کند. همچنین از ایشان نقل شده است: همان طوری که آدم تشنه دنبال آب خنک می گردد، مومن نیز مشتاق دیدار برادر دینی خود است. از حضرت علی(ع) نقل شده است: دوستی برادر دینی به خاطر خدا، از استوارترین عوامل ایمان است.

معاشرتهای فامیلی و خانوادگی در درجه اول باید بر اساس ایمان و تقوا استوار بوده است، از هر نوع آلودگی و فساد و گناه برکنار باشد. از آنجا که کودکان خانواده در شرایطی هستند که هر چه در برابرشان قرار داده شود، بلافاصله از آن تقلید می کنند، بزرگسالان باید به خاطر تربیت آنها هم که شده از مجالس آلوده بپرهیزند.

امام جعفر صادق(ع) می فرماید: مرد مومن در مجلسی که در آن گناه و عصیان تحقق می یابد شرکت نمی جوید، در حالی که توان و قدرت دگرگونی آن را دارا نیست. بدیهی است که وقتی ناجی غریق نتواند غریق را نجات دهد، هرگز خود را به آب نمی زند. عقل و خرد حکم می کند که افراد ضمن بر آوردن احتیاج به معاشرت و مراوده با دیگران، حد و حدودی را در معاشرت خود قائل شوند و با افراد و خانواده هایی ارتباط برقرار کنند که راه انسانیت و شرف را به روی انسان بگشایند، نه آنکه موجب فتنه گری و آلودگی و سقوط گردند.

باید توجه داشته باشیم که نیروی تقلید در انسان بسیار قوی است، به طوری که اگر آدمی فاقد این قدرت بود، سطح فرهنگ و تمدن بشری هرگز به این پایگاه نمی رسید و زندگی انسان همچنان در سطح ابتدایی باقی می ماند. یکی دیگر از خصوصیات آدمی تلقین پذیری اوست، لذا اگر الگوهای مورد تقلید فاسد و آلوده باشند، وسیله ای برای فساد و تباهی دیگران خواهند بود، زیرا معاشران به تدریج تحت تاثیر رفتار آلوده قرار می گیرند و اصالتهای خود را از دست می دهند.

حال اگر گفته شود روایاتی که در باب صله ارحام وارد شده از نظر مفهوم مطلق است و صالح و طالح هر دو را در بر می گیرد و روی این اصل افراد موظف هستند با هر نوع فامیلی ارتباط و معاشرت برقرار سازند تا صله ارحام تحقق یابد، در پاسخ باید گفت اولاً صله ارحام بر دونوع است؛ واجب و مستحب که اگر از نوع دوم باشد پر واضح است که دستور مستحبی تاب مقاومت در برابر نهي صریح از شرکت در محافل آلوده و فاسدرا ندارد و اگر از نوع اول باشد پاسخ این است که از آیه 46 سوره هود "انه لیس من اهلك" جزو فامیل مومنین قلمداد نمی گردند تا عموم صله ارحام آنها را نیز فرا بگیرد. چنانچه خداوند متعال به نوح پیامبر فرمود: پسر تو از تو نیست، زیرا اعمال و رفتار او شایسته نمی باشد.

مرد مسلمان باید نسبت به مردان و زنان نامحرمی که در خانه اش رفت و آمد می کنند حساس و با احتیاط باشد، تا مبادا زن و دخترش در دام بیفتد. حتی نسبت به فامیل و خویشان نامحرم و مهمانان و کارگران نیز نباید خوش بین و مطمئن باشد. به عبارت دیگر همان طور که باید از زنان و دختران در بیرون از خانه مراقبت های لازم به عمل آید، از افراد غیر مطمئن و ناشناخته نیز باید

مراقبتهای ضروری صورت بگیرد و نباید هر کسی را به درون خانه راه داد، زیرا خطر مرحله دوم از خطر مرحله اول کمتر نیست.